

Bhagavan o smutku a samoti

Přispívek přidal Jana Koubova
 Sunday, 17 August 2014
 Aktualizováno Sunday, 17 August 2014

Milovaný mistře Sri Bhagavane, proč mi můj smutek připadá opravdovijší než moje štistí? Tak moc si přeji být opravdový a autentický, nenosit žádné masky, ale to znamená tolik odmítnutí od druhých. Je možné být tak sám?....

Milovaný mistře Sri Bhagavane, proč mi můj smutek připadá opravdovijší než moje štistí? Tak moc si přeji být opravdový a autentický, nenosit žádné masky, ale to znamená tolik odmítnutí od druhých. Je možné být tak sám?

Sri Bhagavan: „Je důležité si uvědomit, že toto platí pro vitšinu lidí. Váš smutek je určení mnohem realističtjší, protože je váš, je autentický. Vaše štistí je povrchní, není vaše, je na ničem, na nikom závislé. A vš, co vás činí závislými – bez ohledu na to, jak moc š•astní dokážete na chvíli být, za chvíli je po líbáncích, rychleji, než jste čekali. Jste š•astní díky přítelkyni, příteli. Ale oni jsou samostatné bytosti; nemusí s vámi ve všem souhlasit. Vlastní je to vitšinou tak, že co se líbí manželovi, manželce se nelíbí; co se líbí manželce, nelíbí se manželovi. Zajímavé...., protože to je téměř univerzálně platné. Dije se to z nějakého důvodu. Hluboko uvnitř jeden druhého nenávidí, z jednoho prostého důvodu a to že jsou jeden na druhém závislí při získávání štistí – a nikdo není rád závislý. Otroctví není zrovna to po čem lidé touží z hloubi své podstaty. Pokud vám muž či žena přivodí štistí a vy se stanete závislými, dáváte zároveň základ hluboké nenávisti – díky své závislosti. Nemůžete tu ženu opustit, protože vás činí š•astnou. A nemůžete ji přestat nenávidět, protože vás činí závislými.

Takže všechny tak zvané milostné vztahy jsou velmi zvláštní, komplikovaný fenomén. Jde o vztahy plné lásky a nenávisti. Nenávist musí být projevna tak či onak. Proto to co se líbí vaší ženě, vám se nelíbí, cokoli se líbí vašemu muži, vám se nelíbí. Manželé a manželky se hádají kvůli každé maličkosti. Na co se půjde do kina? - a hned je velká hádka. Do jaké restaurace půjdeme? - a je tu hádka. To je ta nenávist, která se skrývá pod fasádou štistí. Štistí zůstává mlčí, velmi slabé. Stačí trochu ho poškrábat, a narazíte na jeho protiklad.

Ale smutek je mnohem autentičtjší, protože v něm nejste na nikom závislí. Je váš, jenom váš. To by vám milo poskytnout velký vhled, že váš smutek vám může pomoci více než vaše štistí. Nikdy jste se jím více nezabývali. Všemi možnými způsoby se ho snažíte nevidět. Je vám smutno, jdete do kina. Je vám smutno, pustíte si televizi. Když je vám smutno, jdete si hrát s příteli, nebo jdete do klubu- Začnete nic dělat abyste nemuseli vidět svůj smutek. To není správný přístup. Když jste smutní -je to důležitý fenomén, velmi posvátný, nic, co je jenom vaše. Spojte se s ním, ponořte se do něj hlouběji a budete překvapeni. Seďte tiš, buďte smutní. Smutek má své vlastní kouzlo.

Smutek je tichý, je váš. Přichází, protože jste sami. Dává vám šanci ponořit se hlouběji do vaší samoty. Raději než se hnát od jednoho povrchního štistí k dalšímu a plýtvat vašimi životy, je lepší využít smutku jako prostředku meditace. Buďte jeho pozorovatelem, je to přítel! Otevírá dveře k vaší nekonečné samoti.

Nelze ne být sám. Můžete se obelhávat ale nemůžete uspět. A obelháváme se všemi možnými způsoby – ve vztahu, v ambicích, ve snaze stát se slavným, dilání tohoto, dilání tamtoho. Snažíme se sami sebe přesvědčit, že nejsme sami. Že nejsme smutní. Ale dříve nebo později se vám maska opotřebuje. Je falešná nemůže vydržet navždy – potom si musíte nasadit masku novou. V jednom malém životě, kolik masek si nasadíte? Kolik už se jich rozpustilo, zmínilo se? Ale vy všichni nadále pokračujete ve svém zvyku.

Pokud chcete být autentickým jedincem, využijte smutek, neunikajte od toho. Je to velké požehnání. Poseďte s tím tiš. Užijte si to. Na smutku není nic špatného. Čím více se s ním spojíte, i s jeho jemnými nuancemi, budete překvapeni – je to velké uvolnění, velký odpočinek a vy z toho vyjdete osviženi, omlazeni, mladší, živijší. Jakmile jednou okusíte, budete vyhledávat tyto krásné okamžiky smutku znovu a znovu. Budete na ni čekat, budete je vítat, a ony budou otevírat nové dveře vaší samoty....

Sami se narodíte, sami zemřete. Mezi tímto samotami můžete sami sebe obelstít, že nejste sami, že máte manželku, manžela, děti, peníze, moc. Ale mezi těmi 2 samotami jste sami. Všechno ostatní je jen snaha se zaměstnat tím či oním abyste si to nemuseli uvědomit.“